

ΟΙ... ΗΜΙΠΑΡΑΦΡΟΝΕΣ ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ

Η ΠΑΡΑΞΕΝΙΕΣ ΕΝΟΣ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

'Οσμάν ο Γ' ο ιδιότροπος και μισάνθρωπος Σουλτάνος. Γιατί εκλείπει όλα τα πανδοχεία της Τουρκίας. Τα καπέλλα των ραγιαδών. 'Ο Μεγάλος Βεζύρης υπεύθυνος για τις...κακοκαιρίες. Γιατί ο 'Οσμάν εξόρισε τους 'Ορθόδοξους μητροπολίτες. 'Ο άποκεφαλίσμος του Μεγάλου Βεζύρη και του όημιου του. 'Ο περίεργος θάνατος του Σουλτάνου.

ΙΣ 22 Δεκεμβρίου 1754, μετά το θάνατο του Σουλτάν Μαχμούτ, ενός από τους μεγαλύτερους αυτοκράτορας της Τουρκίας, ανέθηκε στο θρόνο των Χαλιφών ο αδελφός του, 'Οσμάν ο Γ', ο οποίος πενήντα χρόνων. 'Ως την εποχή εκείνη ο 'Οσμάν είχε ζήσει στα θάθη του χαρμενίου, όπου τον κρατούσε σαν φυλακισμένο ο αδελφός του, χωρίς να θγαίνει ποτέ έξω.

'Ηταν, λοιπόν, έπομένον η πολυετής αυτή κατανάγκαστική εγκάθειρή να τον είχε κάνει δέξυθμο, μισάνθρωπο. Και ο σουλτάνος αυτός εξεβήλων τον παράξενο χαρακτήρα του μόλις ζώσθηκε, στο 'Εγύιο, το Σπαθί του Προφήτη—υπέρτατο σύμβολο της εξουσίας των Χαλιφών. Πρώτη του δουλεία, ήταν να θγάλη ένα φερμάνι με το οποίο εκλείπει όλα τα πανδοχεία, με τη δικαιολογία ότι οι πιστοί έπρεπε να παντρεύονται και να δημιουργούν δικό τους σπίτι. Συγχρόνως, μ' ένα δεύτερο φερμάνι, απαγόρευσε στις γυναίκες να θγαίνουν περίπατο στους δρόμους!.. 'Όπως αυτός έζησε κλεισμένος πενήντα δόκλιηρα χρόνια μέσα σ' ένα χαρμάν, ήθελε την ίδια τυραννική, μοσιατική ζωή, να την επιβάλει και σ' όλους τους υπήκοους του, άρνες και θήλειοι!

Μιά άλλη παραξενιά του νέου σουλτάνου ήταν να διώξει από το παλάτι του όλους τους μουσικούς, τους τραγουδιστές και τις χορευτές.

—Οι πιστοί δεν πρέπει να ακούνε άλλα τραγούδια εκτός από τον άσμα το μουεζίνι! έλεγε. Και ο χορός των δερβισάδων είναι καλύτερος απ' όλους τους άλλους εκτός στους χορούς, που έρεθίζουν το μυαλό!

'Εννοείται, ότι τα πανδοχεία εξακολουθούσαν να λειτουργούν κρυφά και να πουλούν λαθραία οινόπνευματώδη ποτά. Το ίδιο και η γυναίκες έθγαivano έξω μεταμφιεσμένες σε άντρες. Τότε ο 'Οσμάν, θλέποντας πως δεν θα μπορούσε να επιβάλει τις θελήσεις του στους υπήκοους του, ξεβήλωνε...στους ραγιαδες. Δεν πενούσε μέρα που να μη θγάλη και μία διαταγή σχετικά με το ντύσιμό τους, με την κυκλοφορία τους στους δρόμους, με το άνοιγμα των καταστημάτων τους! Οι ραγιαδες κόντευαν να παραφρονήσουν!... Τη μία μέρα έπαιρναν διαταγή ότι δεν μπορούσαν να φορέσουν φέσι, την άλλη, ότι έπρεπε να θγαίνουν ξεσκουφωτοι, την τρίτη, ότι έπρεπε να κυκλοφορούν με μαύρο σαρίκι στο κεφάλι!...

Ο σουλτάν 'Οσμάν ήταν τύραννος όχι μονάχα για τους υπήκοους του, αλλά και γι' αυτούς τους ανώτερους αώλικούς του, τους ανθρώπους του περιβάλλοντός του. 'Ο αρχίατρος της αυλής, ο Μουσταφά Τσελεμπής, έπεσε σε δυσμενεία επειδή άφησε τον αρχιμάγειρο να σερβίρει κομπόσες...που δεν άρεσαν στο σουλτάνο! Και ο μέγας σταυλάρχης Σαντίπ εξορίστηκε στην Τραπεζούντα, επειδή μία μέρα που θήκε ο 'Οσμάν έφιππος σε περίπατο, το άλογο του στραβοπάτησε!

Συγχρόνως, άρχισαν να συμβαίνουν στην Σταμπούλ πράγματα εξαιρετικά και άνοήσιτα. Θά έλεγε κανείς ότι και τα στοιχεία της φύσεως άπρηρεδασήσαν από το χαρακτήρα του σουλτάνου κ' έγιναν και αυτά ιδιότροπα... Τρεις μήνες μετά την άνάρρησή του 'Οσμάν στο θρόνο, πάγασαν τα νερά του Κερατίου Κόλπου, σε θύσιο να μπορη κανείς να πηγαίνει με τα πόδια από το Γαλατά στη Σταμπούλ! Το φαινόμενο αυτό είχε παρατηρηθής μονάχα μία φορά από της άλώσεως της Κωνσταντινούπολεως και τρείς-τέσσερας φορές πάλι μπροστά, επί Βυζαντινών αυτοκρατόρων.

Πριν περάσει πολύς καιρός, μία δυνατή άνεμοθύελλα έξεσασε στην Κωνσταντινούπολι, μία άνεμοθύελλα που θάσασε όχτω δόκλιηρα μερόνυχτα!... Στο διάστημα αυτό, ο μανιασμένος άε-

ρας δεν έπασε να δέρηη τα δέντρα, να γκνιμίζει καλυθόσιπα και να σηκώνη ψηλά και άραμπάδες ακόμα. 'Η πρωτοφανής αυτή θύελλα δημιούργησε μονάχα στη Σταμπούλ πάνω από έκατο θύματα!

Ο σουλτάν 'Οσμάν δεν δυσκολεύτηκε να άνακαλύψη τον πραγματικό αίτιο αυτής της θεομηνίας. 'Ηταν ο...μέγας θεζύρης του, ο 'Αλή Χεκιμ Ζαντί! Και μ' ένα φερμάνι—που μπορη να θεωρηθής άριστούργημα... άφελείας, τον καθάρισε από το μεγάλο άξίωμα του και τον φυλάκισε στον πύργο του Λεάνδρου!...

Με τον ίδιο πρωτότυπο τρόπο, ο 'Οσμάν ο Γ' έλυσε όλα τα ζήτηματα και τα προβλήματα που παρουσιαζόντουσαν στο κράτος του.

Μία μέρα, δημιούργηθηκε μία σοβαρή διάσταση μεταξύ των οδοδόων μητροπολιτών της Κωνσταντινούπολεως. Οι μόν υπεστήριζαν ότι ένας Χριστιανός πρέπει να θυθισθί δλόκληρος στην κολυμπήθρα για να λάθη το πραγματικό θάπτισμα και οι δε θί άρκοσε να βραχούν λίγο τα πόδια του μέσα στην κολυμπήθρα για να θεωρηθής μέλος της Χριστιανικής οικογενείας.

'Η άτέλειωτη αυτή συζήτηση μεταξύ των θεολόγων, στην όποια έλαθαν μέρος και οι ραγιαδες, χωρισμένοι σε δυο στρατόεδα, είχε ως άποτέλεσμα ν' άποικρώση το έμπόριο της Σταμπούλ, επειδή οι Χριστιανοί παράτησαν τις δουλείες τους και δεν έκαναν άλλη δουλεία από το πρωί ως το βράδυ, παρά να άλληλοτρώνωνται γύρω από το έπιμαγο ζήτημα!... 'Ο 'Οσμάν, θέλωντας να δοθής ένα τέλος σ' αυτή τη συζήτηση, έπασε μία μέρα όλους τους μητροπολίτες και τους έξορισε σε διάφορα σημεία της άπεραντης αυτοκρατορίας του, τον έναν μακριά απ' τον άλλον, για να πάψουν να θλέπνται και να μαλώουν μεταξύ τους!

Ο 'Οσμάν ο Τρίτος

—'Όσο πενούσαν τα χρόνια, τόσο μεγάλωνε η τρώλλα του 'Οσμάν, η όποια μάλιστα άρχισε να έκδηλώνεται κατά τρόπο έγκληματικό. Μία μέρα, ο σουλτάνος έθγαλε διαταγή δια της όποιας άπαγόρευσε στους υπήκοους του να...πατώνουν τ' άλογά τους, εκτός αν ήταν θεζύρες! Τρείς άραμπάτζηδες, που είχαν την άτυχη έμπνευσι να παραβούν την σουλτανική αυτή διαταγή, τιμωρήθηκαν με άφάνταστη σκληρότητα. 'Ο 'Οσμάν διάταξε...να τους πεταλίσουν και αυτούς στην κεταρική...αταξία του Τόπ-Καπού!...

Ο σουλτάνος είχε κάποτε μεγάλο θεζύρη τον Νισαντζή 'Αλή Πασά. Το περίεργο μ' αυτό τον πρωθυπουργό, ήταν ότι μπήκε στην ύπηρεσία των άνακτόρων ως άπλος σκλάβος! Χάρι, όμως, στην έντιμο και την ύποθηξη, το 'Οσμάν κατέλασε, μέσα σε λίγο καιρό τ' ανώτατα άξίωματα του παλατιού, για να φθάση να γίνη και μέγας θεζύρης. 'Ωστόσο, η μεγάλη του άγάθη για τον πρωθυπουργό του, δεν έμπόδιε το σουλτάνο να διατάξη μία μέρα, για μίαν άσημαντή άφορη, να τον άποκεφαλίσουν μπρος στην κεντρική είσοδο της 'Υψηλής Πύλης!...

Μισή ώρα μετά τον άποκεφαλισμό, ο 'Οσμάν μετανοούσε φριχτά για το έγκλημά του. Τρελάος από την άπελειρία του, διάταξε να παρουσιασθί μπροστά του ο δήμιος που είχε πάρει το κεφάλι του Νισαντζή 'Αλή Πασά.

—Γιατί άποκεφόλις τον μέγα θεζύρη μου; τον ρώτησε, τρέμοντας από όρη.

—Μά, πασιάζω, ατήν τη διαταγή μου έδωσες!... τραύλιζε ο δήμιος, ο όποιος στην προκειμένη περίπτωση ήταν πράγματι άνεύθυνος.

—Δεν έπρεπε να την εκτέλεσης τη διαταγή μου! θροντοφώνασε ο σουλτάνος. Δεν το ήξερες πως ο μέγας θεζύρης ήταν εύνοούμενος μου;...

—Τό ήξερα, πασιάζω... μ' ατή τη θέλατε να κάνω!... Δεν μπορούσα, θέβαινα, να παρακούσω στη διαταγή σας!...

'Ο 'Οσμάν, όμως, δεν ήθελε να παραδεχθής για λογικά τα έ-

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΗ

ΒΛΑΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Σάν τόν άρχαίο βασιλιά, μέσα στο καποστάρι, έρωσα την αγάτη μου, όπως μαγαφατάρι... Ολόκληρός μου ό θησαυρός ήταν αυτή και μόνο, και να που μέσα στο χρυσι ανάληχτα την λύνω !

Όσο κι' άν τα μαλλιά της ζιττώ στο ρετανάτο, και στο μεξέ μιά της έλιθ, στο μάγουλό τ' άφράτο, ή θήμησι δέν θά σωθή στής τρενωμιάς τη ζάλη, κι' όσο κι' άν ψάξη, δέν θά βολή σωσίδιο στο μπουκάι...

Και σό, ματιά περιήρανη... Νά χαμηλώνης κάτω και τό μπυλιόνι στέζεται καλά στα θέμελιά του. Κι' άν την καρδούλα μου έχασα, θέλω να μείνη ζατί άτ' την αξιοπρέπεια, για της παρέας τό μάτι...

Δέν φτάνει τάχα πώς πωθώ, για να τό ξέρω μόνο, ή κι' ή σημιτόνα του ντουαί μοιράζει, λέξ, τόν πόνο, και πά σταματολάδια σου, λιγούρασι, την άσρη, τρεμώχρητα δειλά, να πείσι σου ένα δάσφι :

Πάω' το κρυφά στα δάχτυλα και πέτα το στον τοίχο, μη στάξει μέσα στο χρυσι και πάει και τό θολώσει, κι' όσο για τ' αναστέναγμα, κάνω πώς ξεροθίζω, κι' έτσι τό καταπίνουμε, χωρίς να μάς προσώση...

Και σό, καρδιά, παράτησε τό τρέμουλα, να ζήσης, και χτύπα πάνω δούφιο να ξεμελαχολήσης,

δέν της άξίζει, ρε τρελή, ό Βλάνης να στενάζη, γιατί μιά στάλλα άν τ' άξίζει, ήξερε αυτός να [σφάζη] ...

"Έννοια σου, και δέν ξεμάθα αϊλάκια έγω να [φτιάχνω], σάν από συντραβανωτό ν' απλώνονται χορτοίμα, μά δέν πιστέω να ζητάς στην ταραχή μου άλλω αντή για αία, δηλαδή, να δής σαπαροζούμα ! ...

Πνίξε τη θλίψη στο χρυσι, παράτησε την έννοια, θάψε βαθειά τόν πόνο σου, κανείς να μην τόν ξέρη, κι' άν τη ρετοίνα με λαλιού παίγνεις ξεχρηματένια ως τήνε πάει ό κάπτελας και κοκκινέλι άς φέρει...

Ο ΑΓΓΕΛΗΣ

πιχειρήματα του δημίου του. Και διάταξε να τόν άποκεφαλίσουν και αυτόν, στην ίδια θέση όπου έκοψε και κείνος τό κεφάλι του Νισαντζή 'Αλή Πασά!

Από τη λεπτομέρεια αυτήν, μπορείτε να καταλάβετε την πνευματική κατάσταση του σουλτάν Όσμάν στα τελευταία χρόνια της βασιλείας του!

Σιγά-σιγά, ό Όσμάν άρχισε να κυριεύεται από μανία κατάδιώξεως. Φοδόναν να κυκλοφορήση και σ' αυτούς άκόμους διαδρόμους του παλατιού του, έπαψε να θλέπει τούς ύπουρους του και τούς έννοιας προσθευτάς και τη νύχτα κοιμότανε μέσα σ' ένα δωμάτιο φωτισμένο με άμετρητες καντήλες και γεμάτο πιστούς γεννιτσάρους, όπλισμένους ως τά δόντια.

Όστόσο, άν και ήταν θέβαιος, ότι ό οσωμοφυλάκες του τόν φρουρούσαν καλά, ό σουλτάνος έμπιστος πολλές φορές τη νύχτα-τιναζόταν, μάλλον, όρθιος στο ντιδάτι του-για να τούς ρητήση με άγανάτι:

-Μήπως προσέξατε τίποτα τό ύπκοτι;... Μου φάνηκε στον ύπνο μου ότι θέλησαν να με σκοτώσουν!...

ΈΚείνο που κατάθελα τελειωτικά τό σουλτάνο αυτό, ήταν ό θάνατος του άγαπημένου του γιουού, του πρίγκηπου Μαχάμετ, ό όποιος πέθανε σε ηλικία δεκαεννέα ετών από μιá άρρώστεια πολύ ουσνησιμένη στους Τούρκους-από την πολυφαγία δηλαδή! Ο Όσμάν έκανε κυριολεκτικά σαν τρελλός όταν πληροφρήθηκε πώς πέθανε τό παιδί του. Τρία δλόκληρα μερόνυχτα έκλαιγε, φωνάζοντας:

-Τό παιδί μου πήρε ιαζού του και τη δική μου ψυχή! Είμαι κι' έγω ένας νεκρός!... Πρέπει να με θάψετε... για να μη θροισώ!...

"Υστερ' από τη νευρική αυτή έξαση, ό Όσμάν έπεσε σε βαθύ λήθαργο, σε πραγματική έκμηδένισι όλων τών διανοητικών και σωματικών του δυναμειών. Φανότανε πραγματικά σαν ένας ζωντανός νεκρός!

Στις 28 Οκτωβρίου 1757 έπεσε σε ύπνο. Οι γιατροί που στεκόntonταν πάνω από τό κεφάλι του, τόν παρακολουθούσαν να κοιμάται σαράντα όχτώ δλόκληρες ώρες. Σε μιá στιγμή, πρόσεξαν ότι είχε παγώσει δλόκληρος. Ο σουλτάν Όσμάν είχε πέθανει από πολλή άρα, χωρίς να τό καταλάβουν οι γιατροί!...

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Είνε γνωστή ή λατρεία τών γάτων έκ μέρους τών αρχαίων Αιγυπτίων. Όταν λοιπόν φροφούσε ό γάτος του πατριού, ό οικοδεσπότης ήταν ίσχυροεωμένος να ξυφύξη τό άριστέρο του φροφι, εις ένδειξιιν πένθους.

Τό Κοράνιο περιέχει 11.639 λέξεις και 3.230.150 γράμματα.

Η πρώτη προσοπίδα χρησιμοποιήθηκε από την Ποπαία, την σέξυγο του Νέφρονος, ή όποία την φροφούσε για να περιφύξη την άβφή επιδερμίδα του προσώπου της από τόν ήλιο.

Ο Κορημίος ήξερε κι' άτήγγελε άτ' έξω όλα τά έργα του.

Στό βασίλειο του Άραζάν κάθε κυβερνήτης διάλεγε άλλοτε από την έλαρχία του έξη κοπέλλες, τις πιο όμορφες, και τις έστειλε στο παλάτι του βασιλιά. Έκει τούς φροφούσαν ένα χορτό βακτικιστό ρούχο και τις έβάζαν να χορεύουν κάτω από τόν ζαριστό θερινό ήλιο, ώσπου ό ιδρωτάς να περάση τό ρούχο τους. Κατόπιν έφεραν τά φροφάματα αυτά πάνω παρθένων στο βασίλι, ό όποίος τό έμύρισε ένα - ένα κι' έτσι έδιάλεγε τις παρθένες που θά κρατούσε στο χαρμί του. Με τη μορφή, δηλαδή.

Άνε πώς ό μεγάλος ζωγράφος της αρχαιότητας Ζεύξις πέθανε από τά πολλά γέλια ποίησε, κατίζοντας μιá κοκκινη γριά, πούχε ζωγραφίσει ό ίδιος σε μιá εικόνα του.

Κάποιος ιστορικός γράφει πώς ή βασίλισσα Μαρταρία της Γαλλίας φροφούσε μιá μεγάλη ζώνη, ή όποία είχε γύρω πολύ μικρές τούλες. Σ' αυτές τις τούπουλες ή βασίλισσα έβάξε τά χρυσά κοστιά, μέσα στο όποία φύλαγε τα ριχηνένες τις καρδιές τών έραστών της, που είχαν πέθανει !...

Οι Κίβητοι είχαν έθιμο να κόβουν πρό του γάμου τόν τά νύχια τους και να τά στέλνουν στη νύφη, ή όποία έκοβε επίσης και τούς έστειλε τά δικά της νύχια.

Η πιο...εγγάμητη, αλλά και σωβαρότερη άσχημία του αυτοκράτορος της Ρώμης Δουμηριανού, ήταν να σκοτώνει μάγκες !...

Οι Καννίβαλοι ιστοτηρίζουν πώς τό πιο εύαλοζωγενέτο άνθρωπίνο κρέας είναι τών γυναικών.

Η μόνες πρωτεύουσες που δέν κατελήφθηκαν ποτέ από έννοιας, ήνε τό Λενδίνο κι' ή Πετρούπολις.

Ο κονδολοφόρος, με τόν όποιο ή αντιβασιλίσα της Βραζιλίας Ίουβέλλα υπέγραφε την κατάφρονη της δουλείας, ήταν πολιτελέστατος και στείχισε 7 χιλιάδες φράγκα !...

Στην Ίταλία οι χωρικοί φροφύρονταν τά πρώτα όρνια κρύα στα 11άτα.

Από τόν 16ον ως τόν 19ον αιώνα έγιναν 286 πόλεμοι. Άτ' αυτούς 44 έγιναν για την επέκτασι τών όρίων διαφόρων κρατών, 22 για τόν έξαναγασμο της πληρωμής καθυστεροειμένου φόρου από ύποτελείς λαούς στους κυρίαρχους των, 24 για έκδύρησι, 8 για την ύπεράσπισι της τιμής και τών δικαιωμάτων του έθνους, 6 για τοπικές διαφορές, 41 για την διατήρησι της βασιλείας, 30 για την ύποστήριξι σωματικών χωρών, 5 για έμπορικές διαφορές, 55 έμφύλια, 28 για θερηκενικές διαφορές κι' οι ύπόλοιποι για διαφορές άλλους λόγους.

Αιτές τις ήμέρες πέθανε στο Τόκιο ό θεηλικός λοιποδότης Τζίντζι. Τό όνομά του έχει άφήσει έποχι στην Ίαπωνία, γιατί ό κορυφαίος αυτός άρχλωποδότης του κόσμου ήταν πρωτοτυποτάτος στο είδος του. Είχε από τάς διαταγές του όλους τούς έπιχειρηματίας τών πέντε δακτύλων του Τβίκι, άπάνω - κάτω χίλιους όχτακόσιους ! Τους είχε δέ μοιράσει άριστοτεχνικά, σύμφωνα με την ειδικότητά τους, στα τσάι, στις έκκλησιες, στους περιπόλους, στις δημόσιες συγκεντρώσεις κλπ. Και κάθε βράδι - ασύλληπτος κι' άόρατος άτ' την άστυνομία - τσιμπούσε άτ' τό συνάγι τών λοιποδωτών αυτών τά...νόμιμα ποσοτά του και τά ξεκοκάλιζε στα άριστοκρατικώτερα κέντρα με τις όμορφες γκέισους ! Ένώ δέ ήταν γνωστός σε όλους για τό ύπκοτο έπάγγελμά του, ποτέ δέν μάγεσε ή άστυνομία να τόν ένοχοποιήση, γιατί ποτέ κανένας από τούς διαδούς του δέν θέλησε να τόν προδώση...

Τόν έτρεμαν και τόν λάτρευαν συγχρόνως !...

